

nudil. Z prsou se mu vydral hluboký vzdech, když se plahočil po skřípajícím schodišti do prvního patra.

Rodina Bludova žila v západním křídle akademie, ale jen v místnostech nad přízemím, kde byla vlastně jen ohromná hala, kaple a několik sálů a tříd. Harry už některé z těchto místností prozkoumal a nic zajímavého v nich nenašel. Byly v nich jen řady odřených lavic a židlí a police plné zaprášených knih.

„A jsme tu!“ Lady Bludová otevřela dveře a vstříčila Henryho do místnosti.

Chlapeček, který klečel na sedadle u okna, seskočil a přiběhl k Henrymu. „Kde jsi byl?“ vykřikl.

„Jen jsem se šel podívat kolem,“ odpověděl Henry.

„Myslel jsem, že jsi odjel domů.“

„Domov je stovky a stovky mil daleko, bráško.“ Henry se vrhl do hluboké kožené lenošky u krbu. Z polen na ohromné železné mřížce stoupal kouř a svíjel se do podivných obrazců. Když Henry přivřel oči, skoro před sebou viděl útulný obývací pokoj doma. Znovu vzdychl.

Teta Gudrun se na něho zamračila a řekla: „Chovejte se slušně, chlapci.“ Pak vyšla ven a zavřela za sebou dveře.

Když odešla, James se posadil na opěradlo Henryho křesla. „Eza dělá samé divné věci,“ zašeptal.

Henry si Ezy nevšiml, ale nyní si uvědomil, že jeho podivný bratranec sedí zahalen do ponurého mlčení na druhém konci místnosti. Trůnil u stolu, úplně zabraný do něčeho, co měl položené před